

ת"פ 30048/04/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד יעקב חדידה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 30048-04-22 מדינת ישראל נ' חדידה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שוש שטרית המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שגיא אבנעים
נגד הנאשמים		יעקב חדידה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ורד אברהם

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לבית מגורים, עבירה לפי סעיף 406 א לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 ב בחוק; גניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק.

כתב האישום המתוקן

1. **מעובדות האישום הראשון** עולה כי בשעת צהריים של יום 31.03.2022, נכנס הנאשם לביתה של גילה לוי, באופקים, באופן בו נכנס לתוך חצר הבית ודרך החלון בסלון אשר היה פתוח, נכנס אל תוך הבית. במעמד זה, הוציא הנאשם בגדים מתוך הארונות בבית וזרק אותם על הרצפה, פתח את הארון בסלון וחיטט בחפצים שהיו בתוכו. שוטרים שהגיעו למקום עצרו את הנאשם בעודו נמצא בסלון הבית.

מעובדות האישום השני עולה כי עובר לשעה 14:00, ביום 29.03.2022, התפרץ הנאשם לביתו של מוטי אדר, באופקים, באופן בו נכנס לחצר הבית, פתח את חלון הסלון, קרע את הרשת של החלון ונכנס לתוך הבית. במעמד זה, גנב הנאשם מתוך הבית, מחשב נייד וטלפון סלולרי. עוד על פי העובדות, הרכוש נתפס והוחזר למתלונן.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. כראיות לעונש העידה התביעה המתלוננת באישום הראשון, הגב' גילה לוי, שבדבריה מסרה על תחושות קשות מרגע שהודעה כי בית אביה את הלך לעולמו כ 4 חודשים קודם האירוע - נפרץ.

סיפרה כי הגיעה לבית בסערת רגשות ובוכיה, אז הודיעו לה השוטרים כי הפורץ נתפס בכף והיא התבקשה לבדוק האם נגרם נזק ו/או נגנב דבר מה. הגב' לוי תיארה כי דלתות המזנון בסלון פתוחות ובחדר השינה: "ראיתי את המגירות פתוחות עם הבגדים של אבא שלי זרוקים על הרצפה..". בהמשך הוסיפה כי בבית מתקיימים שיעורי תורה, היא נוהגת מדי פעם להגיע לנקות את הבית, וכי בבית אוסן ציוד מחשבים יקר של בניה: " **היה ציוד יקר שם, הילדים שלי יום לפני קנו מחשבים חדשים והניחו אותו שם בבית של אבא שלי, הם עוסקים בפרסום.**"

3. ב"כ התביעה, עוה"ד שגיא אבנעים, הגיש כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם, וגז"ד מת"פ 15321-09-19 הכולל מאסר על תנאי בן 12 חודשים והתחייבות להימנע מעבירה, ברי הפעלה, וגז"ד נוסף מת"פ 44254-12-17 הכולל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, בר הפעלה, וכן פלט מאסרים (ת/1 - ת/4 בהתאמה).

בטיעוניו לעונש, עמד על נסיבות ביצוע העבירות, בדגש על העובדה כי בשני האירועים נכחו דיירות הבתים אליהם חדר הנאשם, שתיהן נשים שנתקלו בגבר זר בתוך ביתן, על כל ההשלכות והמשתמע מכך. התובע חידד בעובדה כי הנאשם ביצע את ההתפרצות והכניסה לבתי המגורים בטווח של יומיים, כשבאירוע הראשון (בזמן) גנב מרכוש דיירי הבית מחשב ומכשיר נייד, ואילו באירוע השני בזמן, חדר לחדרה של המתלוננת, חיטט בארונות הבגדים, עבר לסלון, שם למרבה המזל נתפס בכף על ידי שוטרים שהגיעו למקום. נטען לפגיעה משמעותית בערכים שנועדו להגן על שלומו וביטחונו של הפרט והציבור, ובתוך כך הפנה לרע"פ 4789/22, שם, בהתייחסו לעבירה של התפרצות לבית מגורים, קבע בית המשפט העליון כי עבירה זו אינה עבירת רכוש גרידא וכי עבירות מסוג זה מחייבות ענישה מאחורי סורג ובריח. מכאן ולאחר שהפנה לדברי המתלוננת כאמור, עתר לקבוע את מתחם העונש ההולם לשני האישומים, כך שינוע בין 18 ל 40 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם, ציין בעברו הפלילי המכביד ועתר לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם ולכל הפחות לקבוע את עונש של הנאשם ברף העליון של מתחם העונש.

בהקשר זה ציין בשיקולי הרתעת היחיד ובשים לב כי מדובר במי שמרבית הרשעותיו בתחום הרכוש, ריצה תקופות מאסר ממושכות ובעוד שמעל ראשו תלויים 3 מאסרים מותנים בשני כתבי אישום שונים, בני 12 חודשים ועוד שני מאסרים מותנים בני 6 חודשים כל אחד, והתחייבות להימנע מעבירה, הוא אינו מורתע, וחוזר לפגוע ברכושו ובטחונו האישי של קורבנותיו והציבור בכלל. מעבר לאמור, עתרה התביעה להפעלת המאסרים המותנים, מצטבר זה לזה ובמצטבר לכל עונש שיושת עליו, הפעלת ההתחייבות הכספית ופיצוי לקורבנות העבירה, לרבות מאסרים על תנאי.

4. ב"כ הנאשם, עוה"ד ורד אברהם, עתרה לקביעת מתחם אחד לכלל העבירות כפי עתירת התביעה, אם כי לדידה, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 8 ל - 22 חודשי מאסר בפועל. בנימוקה למתחם העונש, ציינה בעובדה כי הבית אליו נכנס הנאשם באישום הראשון, אינו מאוכלס באופן קבוע, שכן בעליו נפטר, ובכל מקרה הניסה לבית לא כללה תכנון ותחכום, ולא נגנב ממנו דבר. באשר לאישום השני, נטען כי הגם שמדובר בעבירה של התפרצות, זו בוצעה ללא תחכום ותכנון מוקדם, אלא בפתיחת חלון שלא היה נעול, ובאשר לרכוש שנגנב, זה הוחזר לבעליו. בתימוכין למתחם העונש, הגישה פסיקה, תוך שבקשה לאבחן בין מקרים בהם מדובר בהתפרצות מתוכננת ומתוכננת מראש, שבוצעה באמצעות כלים יעודיים ושימוש בנשק קר או חם, לבין נסיבות המקרה דנן.

אשר לעונשו של הנאשם, פרטה בנסיבותיו האישיות ובין היתר, כי הוא בן 48, רווק ללא ילדים המתקיים מקצבת הבטחת

הכנסה. נטען כי ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים

וציינה בהקשר זה כי חודש קודם לאירועים, הנאשם שהה באשפוזית וכי במסגרת הליך המעצר הקשור בתיק זה הביע רצונו להליך טיפולי בקהילה טיפולית, אשר אושר על ידי בית המשפט, אם כי בהגיעו לקהילה בלווי סוהרים, נמצא כי עשה שימוש בסמים ובהמשך שירות המבחן ביטל המלצתו לשחרור לקהילה הטיפולית. נטען כי חרף קשייו עושה הנאשם ניסיונות להיגמל מהתמכרותו במסגרת המעצר.

בהתייחסה למאסרים המותנים, הפנתה למאסר המותנה בגזר הדין שבת"פ 44254-12-17 וציינה כי בעבר הופעל תנאי בן 12 חודשים וכעת מבקשת התביעה להפעיל מאסר על תנאי בן 6 חודשים מאותו תיק, מכאן עתרה להפעילו בחופף למאסר שיושט על הנאשם. בנוסף, טענה כי יש מקום לחפיפה נוספת של המאסרים המותנים האחרים, בהינתן שהנאשם לקח אחריות על מעשיו ובהודאתו חסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם בדבריו הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין והכרעה

5. הנאשם הורשע בעבירות רכוש מהסוג החמור יותר שבעבירות הרכוש. התפרצות ו/או כניסה לבית מגוריו של אדם, אינה עבירת רכוש גרידא. עבירות מסוג זה מקפלות בתוכן מגוון נזקים וסיכונים משמעותיים, ישירים ופוטנציאליים לפגיעה בקורבנות העבירה.

העונש המרבי על עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, הינו 5 ו-7 שנות מאסר (בהתאמה), זאת ללא קשר אם בוצעה גניבה שהינה עבירה נפרדת אשר העונש לצידה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הוא עד 3 שנות מאסר.

בעבירות של התפרצות ו/או כניסה לבית מגורים, נפגעים הערכים שנועדו להגן על קניינו של אדם, תחושת הביטחון, הפרטיות, שגרת חיו ושלווה הנפשית. מעבר לנזק הכספי וחילול פרטיותו של בעל בית המגורים, ומעבר לפגיעה המשמעותית בתחושת הביטחון האישי, עבירות מסוג זה טומנות בחובן חומרה ומסוכנות גבוהה להתפתחות אלימה בין מסיג הגבול/הפורץ לבין דיירי המקום, ואף לביצוע עבירות נוספות כנלמד מניסיון החיים. נוכח תחושות החשש, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי, בפרטיות ובאיכות החיים של הציבור, בתי המשפט חזרו והדגישו בצורך בענישה מחמיר. כך למשל ציין בית המשפט ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) כי עבירות רכוש הפכו **"למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם..."**

ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** :

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר

הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

ראו גם בדברי בית המשפט ברע"פ 3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל:

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או ניסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

ענישה נוהגת

6. מתחם הענישה בעבירות התפרצות או כניסה לבית מגורים וגניבה, נע על ספקטרום רחב תלוי נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן.

מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, אושר בבתי משפט מחוזיים והעליון, בנסיבות הקרובות לנסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון לפני. ראו למשל, דברי בית המשפט עפ"ג 27076-08-15, **ראובן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] **"אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית, ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו (12-24 חודשים - י.ע.) סביר ומקובל, אף על ההגנה, הינו מופרז ובלתי מידתי בעניינו".**

ברע"פ 6210/18 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (03.09.18), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הוביל את הנאשמים למקום, המתין להם ברכב ומילט אותם עם הרכוש הגנוב. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **10-24 חודשי מאסר** וגזר על המבקש, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בעפ"ג 31814-04-22 **אלעביד נ' מדינת ישראל** (28.6.22) קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע, כי מתחם עונש הנע בין 13 חודשי מאסר בפועל ל- 29 חודשי מאסר בפועל שנקבע על ידי בית משפט השלום בעניינו של נאשם שהתפרץ באישון ליל לבית מגורים שהיה מאויש וגנב מספר פרטי רכוש שנתפסו: **"... מתאים לנסיבות ואינו חורג ממתחמי העונש שבתי המשפט נוהגים לקבוע בנסיבות דומות..."**. בית המשפט המחוזי אישר גזר שכלל מאסר בפועל למשך 14 חודשים בעניינו של אותו מערער שהיה נעדר עבר פלילי ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בעפ"ג 14254-03-16 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (13.4.16) אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, גזר-דין בן 24 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער בגין ביצוע שתי התפרצויות לשתי דירות מגורים בסמיכות מקום ובאותו ליל, תוך שציין כי עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים על רקע של עבר פלילי מכביד, אינו מופרז לחומרא.

בעפ"ג 49066-05-15 **נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט (מחוזי חיפה) כי בעבירות של התפרצות לבית מגורים: **"מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, בין 10 ל- 30 חודשי מאסר**

לכל עבירה, אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון". וראו גם בעפ"ג 56652-11-12 פפלוב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים); ובעפ"ג 28478-04-13 בוחניק נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים); בת"פ (שלום ב"ש) 11734-05-19 מדינת ישראל נ' אוחנה (15.6.2020) שם נקבע מתחם ענישה בין 11 ועד 22 חודשי מאסר במקרה של התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה, ובת"פ (שלום ב"ש) 66877-03-19 מדינת ישראל נ' עדנאן אל סאנע (25.12.2019), שם נקבע מתחם עונש שבין 12 ועד 24 חודשי מאסר במקרה בו הורשע הנאשם בעבירה של הפרצות לבית מגורים וגניבה.

בעבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה, נמצא מתחמי ענישה, בעיקר ברף התחתון שלהם, נמוכים יותר, אם כי לא באופן משמעותי, ובהינתן כי קביעת מתחם העונש ההולם מבוססת יותר על נסיבות ביצוע העבירה, מאשר הוראת החיקוק בה הורשע הנאשם. כך למשל, בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 39268-08-17 עבדאלרחים סייד נ' מדינת ישראל (22.11.2017) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של **כניסה לבית מגורים לשם גניבה**. המערער נכנס דרך חלון המקלחת לבית וגנב תכשיטים. בית המשפט קמא קבע את מתחם העונש ההולם, **בין 9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם, צעיר בן 19, בעל 2 הרשעות קודמות, **11 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-8 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 28182-03-17 אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל (24.5.2017), נדחה ערעורו של מערער שהורשע בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בכך שנקש את דלת הבית ומשנוכח שאין מענה, נכנס מבעד לחלון וגנב שרשרת זהב ששוויה 5000 ₪ אותה מכר תמורת 1,000 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **8 ועד 18 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, **13 חודשי מאסר** תוך הפעלת מאסר על תנאי כך שירצה 19 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ב"ש) 61253-12-18 מדינת ישראל נ' יצחק עמוש (12.03.2020) קבע בית משפט מתחם עונש בין **10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בנסיבות בהן נכנס הנאשם לדירה [דרך הדלת שהייתה סגורה אך לא נעולה] וגנב שני מכשירי טלפון ניידים חכמים. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, גזר בית המשפט ל **13 חודשי מאסר** והפעיל מאסר על תנאי כך שהנאשם ירצה 20 חודשי מאסר בפועל.

7. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. בהפרש של יום אחד, חדר הנאשם לשני בתי מגורים. תחילה (אישום שני) התפרץ לבית משפחת לוי, בשעת צהריים, ומטיעוני המאשימה שלא הוכחו, באותה עת שהתה בבית אחת מדיירות הבית. הנאשם נכנס לחצר ומשם פנה לחלון סלון הבית, אותו פתח ולאחר שקרע את הרשת נכנס פנימה, גנב מרכוש דיירי הבית, מחשב וטלפון סלולרי.

כתב האישום מלמד על כי הרכוש שגנב הנאשם הוחזר לבעליו, אם כי ברי כי הדבר לא נעשה מרצונו הטוב של האשם, אשר נתפס בכף, באירוע התפרצות לבית נוסף אותו ביצע כיום לאחר שגנב מרכושה של משפחת לוי.

כאמור, כעבור יום, פעל הנאשם בדפוס דומה בבית אחר באופקים. בשעת צהריים, נכנס לחצר של בית משפחת אדר, ומשם, דרך החלון בסלון אשר היה פתוח, נכנס אל תוך הבית. במעמד זה, הוציא מתוך הארונות בגדים השייכים לאביה המנוח של גילה לוי וזרק אותם על הרצפה, פתח את הארון בסלון וחיטט בחפצים שהיו בתוכו. מדבריה של הגב' לוי נלמד כי בבית אוחסן ציוד יקר ערך אם כי הנאשם לא הספיק לגנוב מציוד זה ובכלל, שכן למרבה המזל שוטרים

שהוזעקו לבית תפסו את הנאשם בכף, כשהוא בסלון הבית. מכאן, שאיני רואה מקום לתת משקל ממשי לעובדה כי לא נגנב ציוד מביתה של גילה לוי.

מכתב האישום אמנם נלמד כי הרכוש שגנב הנאשם בבית אליו התפרץ יום קודם (אישום שני) הוחזר לבעליו, אם כי ברי כי הדבר לא נעשה מרצונו הטוב של האשם, שאחרת, בין היתר, היו הדברים באים לידיעת בית המשפט.

כטענת ב"כ הנאשם, האירועים לא כללו שימוש בכלי פריצה ותחכום מיוחד, ועם זאת, המדובר בשיטת התפרצות "שקטה" שאינה מצריכה הצטיידות ושימוש בכלי פריצה ייעודיים, אשר תפסה לה אחיזה ממש בקרב עברייני רכוש, בעיקר אלה המכורים לסמים, אשר מנצלים את שעות הבוקר, הצהריים והערב המוקדמות, להיכנס ו/או להתפרץ לבתי מגורים, עת דיירי הבית שוהים בתוכו ועל פי רוב מותרים את דלת הבית ו/או חלון מחלונות הבית, סגורים אך לא נעולים. בהקשר זה ראו בהרחבה בגזר הדין בבתי"פ (שלום ב"ש) 1248-06-21 **מדינת ישראל נ' אברהם ביטון**, שם נקבע מתחם עונש הולם בין 28 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הורשע הנאשם 3- עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבתי המגורים בשעות הבוקר והערב המוקדמות, בכך שפתח את דלת הכניסה שהייתה סגורה אך לא נעולה, בכל אחד מהבתים אליהם התפרץ בעת שמי מדיירי הבתים שהו בבית.

סיכום כלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי למידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה, סבורני, כי מתחם העונש ההולם לכלל מעשי הנאשם בשני האישומים, צריך וינוע בין 18 ל 36 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

8. נוכח נפיצותן של העבירות והשלכותיהן הקשות על קורבנות העבירות והציבור בכלל, לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, ועקרון ההלימה והגמול - יש מקום נכבד במכלול שיקולי הענישה.

על הצורך בהרתעת הנאשם נלמד מהעובדה כי תוך פחות מיומיים הוא חוזר לשני בתי מגורים, אלא מעברו הפלילי המכביד. עיון ברישומי הפלילי מעלה לא פחות מ 25 הרשעות קודמות, אותן החל צובר כבר בהיותו נער. עיקר הרשעותיו בעבירות רכוש, אם כי נמצא גם עבירות בתחום האלימות והסמים. תקצר היריעה מלפרט בהרשעות הנאשם, אם כי נציין כי הוא ריצה תקופות מאסר רבות וממושכות, כי הרשעתו האחרונה היא בתי"פ 15321-09-19, מיום 09.06.2020 בעבירות רכוש (כניסה לבית מגורים לבצע עבירה, איומים וניסיון להחזקת נכס החשוד כגנוב, בגינה נגזרו עליו 16 חודשי מאסר בפועל, הופעלו מאסרים על תנאי ובסה"כ נגזרו על הנאשם 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מפלט מאסרים אותו הגישה התביעה נלמד כי הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון רק ביום 30.11.21 וחרף מאסר ממושך שריצה וחרף שני מאסרים על תנאי, בני 12 ו 6 חודשים העומדים נגדו בתי"פ 15321-09-19, ועוד מאסר על תנאי, בן 6 חודשים העומד נגדו בתי"פ 44254-12-17, הוא לא נרתע, וחזר לבצע עבירות רכוש חמורות נוספות בתיק דנן.

אם לא די באמור, עיון ברישומי הפלילי מעלה כי בהרשעתו בתי"פ 44254-12-17, בעבירות של ניסיון התפרצות לבית מגורים, החזקת רכוש החשוד כגנוב והפרעת שוטר במילוי תפקידו, נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, ובהפעלת

מאסרים מותנים, נגזרו עליו 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם שוחרר ביום 2.4.2019 ובחלוף יום אחד בלבד ביצע עבירות רכוש חמורות יותר (ראו בת"פ 15321-09-19 לעיל).

המדובר בעבריו רכוש רצידיביסטי אותו ניתן לנטרל מפגיעה בציבור רק עת הוא נתון מאחורי סורג ובריה. מדובר בנאשם שאינו מורתע מעונשים בפועל ועל תנאי, אשר מיד לאחר שחרורו ממאסר חוזר לבצע עבירות, ללא חשש וללא מורא, ועל כן נראה כי רק הרחקתו מהציבור לתקופות ממושכות תמנע או לפחות תקטין את נזקו של הציבור.

נראה כי לא בכדי, לא עתרה ההגנה להידרש לתסקיר של שירות המבחן. נראה כי במסגרת המעצר נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בהליך טיפולי לגמילה מסמים, אולם נוכח התנהלות הנאשם, הפנייתו בוטלה. בכל מקרה, סבורני כי אין מקום יותר למחזור טענות הנוגעות לנסיבות אישיות, והתמכרות כזו או אחרת של הנאשם לחומרים משני תודעה, מקום בו מדובר במי שמסרב פעם אחר פעם ליד המושטת לעזור לו.

הדברים האמורים לצד העובדה כי הנאשם מבצע את העבירות על רקע התמכרותו המתמשכת לסמים, מחזקת במסקנה כי יש להרחיקו מהציבור.

בסוף הדברים, בגדרי השיקולים לקולא, הגם שנסיבותיו לא פורטו על ידי ההגנה, סביר להניח כי מדובר בנאשם שקורות חייו מורכבים, אם כי בעיקר יינתן משקל לאחריות שנטל על מעשיו, והודאתו שחסכה משאבים ציבוריים רבים, ובעיקר את עדות המתלוננים.

כאן המקום לציין כי לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה (הלא שכיחה של התביעה) לחרוג לחומרא, ממתחם העונש אותו קבעתי. אשר לרכיבי ענישה כספיים, הרי משברי כי מצבו הכלכלי בכי רע, לא אכביד בענישה מסוג זה.

סוף דבר

9. לאחר שקלול מכלול שיקולי הענישה הנדרשים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 25 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 15321-09-19, במצטבר לעונש שהושת עליו בסעיף א' לעיל.

ג. הפעלת מאסר על תנאי בו 6 חודשים מת"פ 15321-09-19, בחופף לעונש שהושת עליו בסעיף א' לעיל.

ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 44254-12-17, בחופף לעונש המאסר שהושת עליו בסעיף א' לעיל. **סה"כ ירצה הנאשם 37 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.**

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה של רכוש מסוג עוון.

עמוד 7

ו. 2500 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים על פי כתב האישום. הפיצוי ישולם תוך 90 ימים מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, במעמד הצדדים.